

J de Kamm i hakeftes karambra i stad
vis och jag hade fröskken när i hagen och
när jag hade skulle hjälpa mig att för gäms
Då en söndag tog jag ^{stilla} sitta och gick när
och satte eld på hela karambrat och alla
mansdelarna de var klädda i grönaktiga
kular kappå en del av dem de var välögg
de brända mig ett par timmar innan
alla innevararna kall upp att hära på
sig men då var det de värsta för trädens
och kisterna och trädens hade vi näst inte
fött öblit vi måste hära vatten kung ut
på kullen de såg nästan ut som en br
aturs skulle följa på detta men de varade blott
ett års tid sedan gick ett bra ägar men
jag fick många utskällningar för mitt till tag
för de trodde att det var de som hade skulden
men de tror jag inte jag har aldrig sitt till mansdelarna
sedan jag har mig härdt ut när man slag varmt vatten
ett på föra märken man skulle spatta säga flytt ut. heh

men detta här när är utrustat vatten
 en blak gummula här jag med vort hos
 för en fingar som jag hade stora plögar i
 han hadde på fränsen mellan magkup och kung
 han hadde en hrtalkrik med vatten och någots
 smösten och något som kunnade rissa på gån
 till blod han äste med nattmitt och stört med
 bladen allt vad det var allt under ditt han
 munnade och kaste något som jag inte
 förstod så sa han till mig i tre stättar
 för du inte sämre uten bara plögar och
 ditt staz är den fjärde natten så jag
 och fingaren kändes min plögarerna var i
 smärtssanna jag var då fjortan ut då och han
 var väl 30 han såg nerlägen ut som en ju. Han
 inte säga vad jag tänkte på ja så var det en
 gammal sed när de flyttade in i en ny gård
 att släppa en katt före sig in baklänges
 i full något annat fanns i Danings huset
 så fick katten detta ja jag vil vilka upp med
 att sådant jag ut inte uper jag kunnade för tändt ut vid
 nu slut så minna tulla om de kunnade
 Kallgren Lund 1874